

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12258/2025
22.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Стефан Ружић из ..., против туженог ББ из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3004/24 од 28.04.2025. године, у седници одржаној 22.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3004/24 од 28.04.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3004/24 од 28.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 6480/23 од 14.05.2024. године, ставом првим изреке укинута је у целости решење о извршењу Основног суда у Лесковцу ИИВ 6480/23 од 14.05.2024. године. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле – противтужене да се обавезе тужени – противтужилац да тужилци исплати на основу веродостојне исправе рачуна – обрачуна адвокатских услуга бр. .../... од 08.03.2021. године, а за заступање туженог у парницама Основног суда у Лесковцу П 2793/19 и П 5005/2019 износ главног дуга од 183.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.03.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је противтужбени захтев туженог – противтужиоца којим је тражио да се обавезе тужилца - противтужена да туженом противтужиоцу исплати износ од 15.000,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом четвртим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 3004/24 од 28.04.2025. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиле и првостепена пресуда

потврђена у ставовима 1, 2. и 4. изреке. Ставом другим изреке првостепена пресуда је остала неизмењена у ставу 3. изреке.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде, тужила - противтужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалог права, предлажући да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...10/23 – други закон).

Према члану 404. ЗПП, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („ Службени гласник“ РС, бр. 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде којом не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је правни основ дуг и оцењено је да су неосновани тужбени и противтужбени захтев. О праву тужиле, судови су одлучили уз примену релевантних одредби материјалног права, а на основу конкретно утврђеног чињеничног стања, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права.

На основу изнетог, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле - противтужене, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради дуга тужила је поднела 04.03.2022. године, а вредност предмета спора по тужби износи 183.000,00 динара, а по противтужби 15.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени и противтужбени захтеви односе на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**